WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.
NEDERLAND: 40 cts

11 SEPTEMBER 1953. Nr 153
3de JAAR — 20 BLADZ.

Mickey magazine

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

NU MOET IK OP JULLIE BESLIST KUNNEN REKENEN

HALLO ! hallo ! mijn beste kereltjes en kerlinnetjes, ik heb nu drie jaar lang al getracht van jullie te maken : Ridders van de Hoffelijkheid, Ridders van de Goede Luim en, vooral, Ridders van de NAASTENLIEFDE.

Nu is de tijd gekomen om jullie aan de tand te voelen. Wat zijn jullie eigenlijk waard als Ridders van de Naastenliefde ?

Op die vraag gaan jullie het antwoord geven. Niet met woorden, dat zou al te gemakkelijk zijn. Met DADEN ! **Jullie moeten nu bewijzen, dat jullie in hart en nieren** ECHTE **Ridders van de Naastenliefde zijn. Ridders uit één stuk. Geen salonridders; geen geparfumeerde jonkers met een kartonnen blazoen en een houten sabel; geen kleinadellijke heertjes en dametjes die glad van tong zijn en... willoos, laks, zonder veerkracht waar men daden eist.**

Niks van dit alles ! Nu moeten jullie tonen dat jullie wat anders zijn : KRUISRIDDERS VAN DE NAASTENLIEFDE, **ridders zoals er waren ten tijde van Godfried van Bouillon : God wil het !**

Inderdaad, God wil het, mijn beste jongens en meisjes. Want de kruistocht die ik hier voor jullie predik, is, alle verhoudingen op het oog gehouden, minstens zo interessant als de grote middeleeuwse trek naar het H. Land !

Wat verwacht ik van mijn Ridders van de Naastenliefde ? Een **AKTIE TEN BATE VAN ONZE ONGELUKKIGE BROERTJES EN ZUSJES.** Welke broertjes en zusjes ? De honderdduizenden kinderen — jongens en meisjes — die dag voor dag op dool zijn in verschillende landen van Europa en die 's avonds niet kunnen zeggen, of zij de volgende morgen nog zullen leven. Kinderen, gescheiden, weggerukt van hun ouders en van al wat hun lief was, jongens en meisjes van jullie leeftijd voor wie het leven een eeuwige vlucht is, een eeuwig zoeken naar **naastenliefde** bij andere kinderen.

Die kinderen zijn onze broertjes en zusjes, zij hebben een lichaam en een geest als wij. Wat zij echter ontberen... och ! dat is in één woord : **ALLES.** Wij zijn zo gelukkig. Zij zijn verlaten. Wij hebben een bed. Zij slapen op een plank. Wij hebben kleren, zij zijn gekleed in lompen. Wij hebben schoenen, pantoffels. Zij lopen blootvoets. Wij hebben een huis. Zij leven in kampen, onder tenten. Wij hebben een vader en een moeder die wij iedere dag zien. Zij weten niet waar hun ouders zijn, men heeft ze van hen weggerukt. Wij hebben **ALLES** en zij hebben **NIETS.**

En wij zouden maar toekijken en met enige ontroering bekennen : « Het is ellendig ! » En er dan verder niet meer aan denken ? Zouden wij dan wel **waardige** Ridders van de Naastenliefde zijn ? Neen ! Geen woorden, maar **DADEN !**

Geen halfheid meer in ons ridderwezen. Naastenliefde boordevol ! De volle maat ! De honderd procent ! In één woord : **DADEN !** Offers brengen ! God wil het ! De kreet die Jeruzalem vrijvocht! Centen sparen... centen geven ! Voor die ongelukkige kinderen. Hun tonen wat Vlaamse naastenliefde is. Tot moeder en vader gaan en zeggen : « Kijk ! Mickey vraagt, dat wij onze spaarcenten zouden geven voor die honderdduizenden ongelukkige broertjes en zusjes, maar er is zo veel geld nodig. »

Opgelet, echter : **geen cent naar mijzelf sturen !** Er bestaat een « Internationaal Hulpbetoon » (CARITAS CATHOLICA). Daar ben je met je edelmoedigheid terecht. Stort je spaarcenten (+ de bijdrage van jullie ouders) op postcheck Nr 3488.50 van CARITAS CATHOLICA, Guimardstraat 5, te Brussel. Op de strook van je bulletin vermeldt je : **Voor onze broertjes en zusjes in nood. Een Mickeyvriend.**

Wat vertellen ons de ogen van dit jongetje ? Vader gedood, moeder weggevoerd, mijn zusje van ontbering omgekomen en... ikzelf op het nippertje gered door de naastenliefde !

Maar tientallen jongens en meisjes van mijn leeftijd sterven iedere dag nog van ontbering ! De nood is groot ! Zij rekenen op jullie, Mickey-vrienden !

Dan zult gij met fierheid mogen zeggen: **NU BEN IK WERKELIJK RIDDER VAN DE NAASTENLIEFDE.**

Kereltjes en kerlinnetjes, ik heb vertrouwen in jullie liefdadigheid. Spaar en wees goedgeefs. Het ongeluk dat die onschuldige kinderen treft, had evengoed bij ons op bezoek kunnen komen. Dan zouden wij nu met gestrekte beenderige handen luid roepen : **CARITAS ! CARITAS ! NAASTENLIEFDE ! MEDELIJDEN ! »**

De volle maat ! Het volle pond ! Beloofd ?

Mickey

« Laat ons tot geschenk verënen
Wat van u en wat van mij,
Laat 't ons brengen tot diegenen
Die veel armer zijn dan wij »

Mickey's brievenbus

● Ik heb wel duizend prentkaartjes vóór me liggen, uit alle vakantieplaatsen ter wereld ! Wat zijn mijn vriendjes en vriendinnetjes dit keer lief geweest ! Vooral uit Zwitserland, Holland, Spanje, Frankrijk, Italië, Oostenrijk en Duitsland ontving ik de meest fraaie prentkaartjes.

Een van die kaartjes kwam van mijn vriendinnetje **Erna VAN GOETHEM,** geschreven in Berghotel Felsenkeller, in Hameln. Tussen haakjes : het schoonstgelegen hotel van het Weserbergland ! Onder het machtig beeld van de Weser ontdekte ik een indrukwekkend Weserlied, dat schijnt te wijzen op de vredelievende inzichten van de Bundesrepublik. Best zo ! Al die lieve jongens en meisjes zijn hartelijk bedankt, hoor !

NAASTENLIEFDE ? ...
CARITAS CATHOLICA
P. C. R. Nr 3488.50

● Ik heb je mopje en raadseltjes doorgegeven, **Roger VAN DER MEIREN (Rupelmonde).** Hopelijk vind je ze in een der volgende nummers. Nog eventjes geduld oefenen, hoor ! En hoe zit dat met de uitslagen van de examens, Roger ? Hoor ik spoedig van je ? Taai !

● **Christiane VAN BOSCH (Berchem) :** Wat heb jij een fraai geschrift, Christiane ! Proficiat, hoor ! Je verzorgt je briefjes prima ! Maar dat raadseltje, Christiane, dat is al verschenen. 't Werd maanden geleden ingezonden door een ander lezertje. Zend er eens wat andere in, dan heb je je beurt, hoor ! Ondertussen rechtdoor sturen, Christiane !

KINDEREN HELPEN ?...
CARITAS CATHOLICA
P. C. R. Nr 3488.50

● Hoe dikwijls zal ik 't nog moeten herhalen, **Willy OCULA (Ruisbroek) ?** Ik mag niemand voorsteken in de tombola. Ik zou 't trouwens niet kunnen, vermits de trommel alleen nummers en geen namen voorbrengt. Ik kan je slechts één raad geven : wachten ! Ik weet wel, wachten is een persoontje waarmee men moeilijk huis kan houden, maar probeer 't maar. Eénmaal komt de dag... Zo hoop ik voor jou. Je mopjes heb ik overgeheveld, hoor ! Ook hiervoor nog even op verschijnen wachten. Hou je taai, Willy !

● **Jacques LONGEVAL (G'bergen) :** Je mopjes en raadseltjes doorgegeven, Jaak ! Ik denk, dat er over een paar weken mee uitgepakt wordt in 't blaadje, hoor ! De groetjes van de hele bent en... taai !

VOOR HULPBETOON?...
CARITAS CATHOLICA
P. C. R. Nr 3488.50

● Ik heb je boodschap aan Seke Wolf overgemaakt, hoor, **Louis SCHOLLIERS (Dendermonde).** En weet je wat hij zei ? « In 't lanneke van Deiremonne en wete ze nie wat een wolveziel is ! 't Is goed da-'t een Lowieke is, 'k zao 'm anders liere woar de Schelle metten Dender vrijt ! » Voilà, Louis, je weet waar je je nu aan te houden hebt. Zo'n antwoord kon je van de onverbeterlijke Seke natuurlijk verwachten. Je mopje zal niet in 't blaadje komen, want... het verscheen vroeger al, ingezonden door een andere tapper. Ik wacht echter een paar andere grapjes van je in ! De hand aan 't vat, Louis, en tappen... tappen... tappen ! De Geluksvogel en zijn neven ? Die stellen het opperbest, hoor, en hopen van jou hetzelfde (zou Donald zeggen) ! Tot... ?

MICKEY.

JEREMIAS weert zich

De Zware Jongens hebben termieten gezonden die de afdamming van Jeremias wegvreten. Zo de dam begeeft, zal het meerwater over de vallei vloeien, die eigendom van de Zware Jongens is, en het fortuin van Jeremias meeslepen.

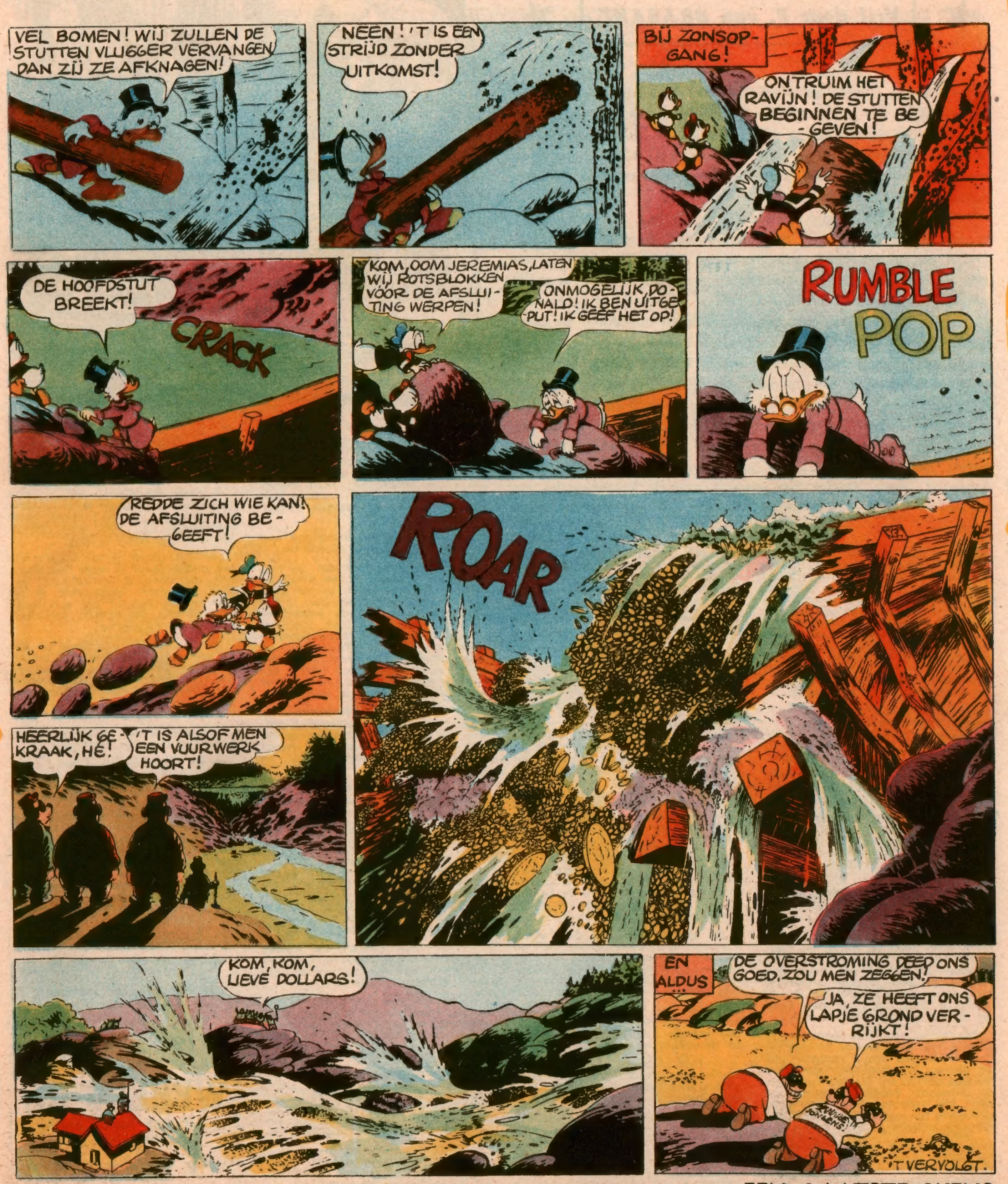

VOLGENDE VRIJDAG : **EEN LAATSTE WENS**

L DE BODE VAN LAUWHART

★ **Vrij door F. van BRABANT** ★

DIT is het vervolg op « HET KIND VAN DE KOLENBRANDER », dat in het 151ste nummer verscheen. Bij een kolenbrander wordt een kindje geboren en drie oudjes voorspellen, dat dit jongetje vele gevaren zal moeten trotseren, maar dat hij ze alle zal overwinnen en tenslotte een prinsesje huwen.

Koning Lauwhart, die, verdwaald in het bos, de nacht doorbrengt op de zolder van de kolenbrander, hoort die voorspellingen en besluit het kindje te doden, om te voorkomen dat zijn dochtertje — het nieuwgeboren prinsesje — later met de zoon van een kolenbrander zou huwen. Hij stelt de kolenbrander voor, het jongetje aan zijn hof te laten opvoeden. De arme woudbewoner stemt daarin toe, want zijn vrouw is gestorven en hij zou onmogelijk voor zijn kindje kunnen zorger

De koning doet het jongetje door een van zijn dienaren meenemen en beveelt deze het kindje te vermoorden, door het in het woudmeer te werpen. Maar het mandje waarin het kindje ligt blijft rustig op het water drijven en een visser neemt het kindje mee naar huis, waar het door zijn vrouw opgevoed wordt. Omdat het jongetje van de kolenbrander als Mozes op 't water was komen aandrijven, werd het MOOSJE geheten.

HET water van het meer zong zijn wiegeliedje verder, De jaren kwamen en gingen. Mettertijd groeide uit het jongetje van de kolenbrander een prachtkerel, die uren in het rond zijn gelijke niet had. De vissersvrouw noemde hem nu Mozie. Zij vond, dat die naam beter paste bij die grote, sterke jongen met schouders als een veulenschoft. En toch bleef er iets in naklinken, dat aan het Moosje — het vondelingske — herinnerde.

Op een dag reed de koning voorbij het vissershuisje. Het was snikheet en hij had dorst. Hij stapte uit zijn koets, klopte aan en vroeg de visser om een kroes fris water.

— Graag ! sprak de visser. Mijn zoon zal het u dadelijk brengen, heer !

Toen Mozie met het water voor de koning kwam, werd Lauwhart bleek als een linnen. Hij greep de kroes, bracht ze gretig aan zijn brandende lippen, hijgde en vroeg dan aan de visser :

— Visser, is die flinke jongen werkelijk uw zoon ? Hij gelijkt zo weinig op u !

— Wel, antwoordde de visser, hij is mijn zoon en hij is het niet. Het is vandaag precies twintig jaar geleden dat ik op het meer een wichtje in een mandje ontdekte. Mijn vrouw en ik hebben het grootgebracht en... gij ziet hoe flink hij uit de kluiten geschoten is !

Een rilling doorvoer opnieuw de koning. Het kind van de kolenbrander leefde dus nog ! Jammer dat de dienaar die hem bedrogen had nu was gestorven, hij zou hem aan de duivelseik hebben doen opknopen ! Hij verborg echter zijn ware gevoelens en veinsde in verlegenheid te zitten.

— Hoe zal ik het zeggen, sprak hij tot de visser. Ik zou een bode naar mijn paleis moeten zenden en ik heb toevallig niemand die zich met een opdracht zou kunnen gelasten. Als ik u betaalde, zoudt gij er dan in toestemmen dat deze jongen ging ?

— Gij hoeft maar te bevelen, heer, antwoordde de visser. Ook zonder geld zal Mozie gaan.

Lauwhart schreef iets op een vel papier, rolde het dicht en verzegelde met zijn ring.

— Het is een heel belangrijke boodschap, sprak hij tot Mozie. Gij moet ze aan mijn vrouw, de koningin, bezorgen. Aan mijn vrouw, hoort gij ? Niemand mag lezen wat hierin staat. Ik moet doorreizen en het is van het hoogste belang, dat mijn echtgenote dit stuk vanavond nog ontvangt. Het heil van het land is nu in uw handen, jongmens ! Bij mijn terugkeer zal ik u rijkelijk belonen als gij deze opdracht tot een goed einde hebt gebracht.

MOZIE vertrok onmiddellijk met de boodschap. Hij vroeg zich af, wat er wel op dat vel papier mocht geschreven staan. De koning scheen erg beroerd toen hij 't me toevertrouwde, dacht hij.

Hij moest door een diep woud. Aan een open plek splitste zich de weg in twee en nu stond hij voor een vraagteken. Welke weg leidde naar het paleis ? Die van links, die van rechts ?

Mozie zag nu, hoe een oud vrouwtje uit het kreupelhout trad. Dat mensje zou hem hopelijk wel op de rechte weg brengen !

— He ! Moedertje ! riep hij het oudje aan. Welke van die twee wegen loopt naar het paleis van onze koning ?

— Geen van de twee ! was het antwoord. Het paleis van de koning ligt aan de andere kant, westwaarts.

— Kunt gij mij op die weg brengen ?

— Ja zeker ! Maar vandaag niet meer ! De avond begint te vallen, ik ben oud en moe, en het is ver om u te leiden. Gij kunt echter de nacht doorbrengen in mijn hut, dan vertrekken we morgen bij dageraad.

— Maar ik moet vanavond nog op het kasteel zijn, moedertje !

— Hihihi ! Ik hoor dat gij niet weet hoe verraderlijk een woud is ! Wij zouden verdwalen in het donker. Ik leef hier meer dan vijftig jaar al, ik ken al de wegen en toch durf ik nooit laat door het woud. Ik weet, dat 't onbegonnen werk zou zijn... Trouwens, gij zoudt pas na middernacht op het paleis zijn, mijn jongen ! En... koningen hebben nooit haast, het komt op geen nachtje aan !

— Dit is een boodschap van de koning voor de koningin ! antwoordde Mozie, wuivend met de rol. Het heil van het vaderland hangt van het spoedig bezorgen van dit papier af !

— Zo ! Ik zou wel eens willen weten wat het inhoudt ! lachte 't oudje.

— Dat mag niemand weten. Het is persoonlijk voor de koningin.

— Al was 't ook voor Onze Lieve Heer, ik zou 't nog niet wagen om u op de goede weg te brengen. Wij zouden door struikrovers overvallen worden, mijn jongen. En uw koninklijke boodschap zou hun in handen vallen. En dan ?

— Ge hebt gelijk ! De koning zou 't me nooit vergeven ! Ik zal dus maar van uw gastvrijheid gebruik maken, moedertje !

— Goed gesproken ! lachte het oudje. Trouwens, gij zijt hier geen vreemde, ik ben immers uw petemoei !

— Mijn petemoei ?

— Ja ! Gij zijt geboren in het huisje van een kolenbrander en ik stond die nacht bij uw wieg ! Kom, laten we nu gauw te ruste gaan, dan kunnen we morgen op weg vóór er een vogel in de lucht is !

MOZIE ging mee en wat verder stond de oude hut. Daar zou hij de nacht doorbrengen.

's Nachts, toen hij sliep, nam het oudje de brief, verbrak het zegel en las de inhoud, die luidde :

« Laat de jongen die u deze boodschap bezorgt onmiddellijk door het zwaard sterven ! Alles moet uitgevoerd zijn vóór mijn terugkeer ! Ik wil het ! »

— Dat dacht ik wel ! grinnikte het oudje. Maar ik weet hoe Mozie aan die dood te onttrekken ! Hihihi ! Lauwhart, boze rekel, ik zal wat anders op dit vel schrijven ! Ik kan alle geschriften vervalsen, dat moest gij weten !

Het oudje nam een flesje uit een nis en goot een deel van de inhoud ervan over het koninklijk geschrift. De inkt werd door het vocht opgeslorpt. Alleen de handtekening bleef staan, want die was van het hoogste belang.

Nu schreef het oudje boven de handtekening van Lauwhart :

« De bode die ik u zend moet onmiddellijk onze dochter huwen ! Alles moet uitgevoerd zijn vóór mijn terugkeer ! Ik wil het ! »

— Ziezo ! sprak het oudie voor zichzelf. De stijl is die van de koning. De koningin zal denken, dat hij de boodschap gedikteerd heeft, maar eigenhandig getekend. En wanneer Lauwhart terugkeert, heeft hij een schoonzoon, waarvan ik de petemoei ben ! Zo wil het God !

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

In het volgend nummer, het vervolg op dit verhaal :

DE WIJDE WERELD IN!

...of wat Mozie verder beleefde.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

DE RODE RIVIER

Tijdens een geleid bezoek aan de « Bosbouwmaatschappij van de Rode Rivier » is Clarabelle verdwenen. Minnie en Mickey maken zich hierover ongerust en vragen aan de politie een onderzoek in te stellen. Het Politiehoofd verklaart dat hij bij het toezicht over deze eigenaardige compagnie zijn beste mannen verliest.

VOLGENDE VRIJDAG : **EEN ZWARE JONGEN : « PIER VANDERZAK » !**

MICKEY en de PIRATEN

Mickey en Dingo worden aangemonsterd als vissers. Ze vernemen dat hun boot de dertiende is om zee te kiezen. De twaalf voorgaande zijn tijdens de kruisvaart verdwenen. Er wordt een grote premie uitgeloofd aan degene die de daders kan aanwijzen. Door een storm zijn onze vrienden van hun koers afgedreven en hebben nu ongekend land in zicht.

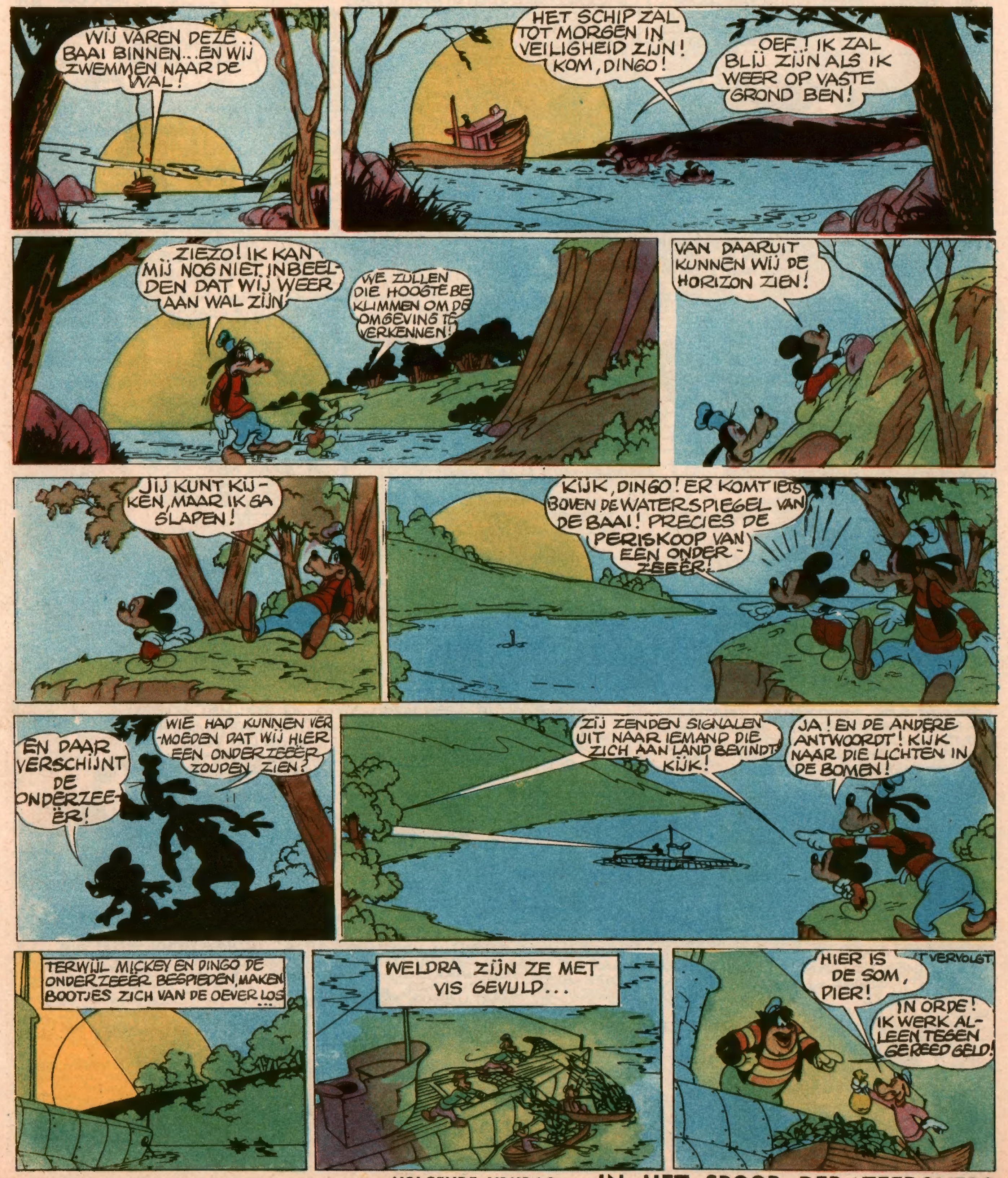

VOLGENDE VRIJDAG : **IN HET SPOOR DER ZEEROVERS**

De DRUIVEN van Broeder KONIJN

Op zoek naar druiven langsheen de oever van de rivier, ontmoet Broeder Konijn Broeder Alligator. Hij heeft zijn boot moeten verlaten en bevindt zich in een lastig parket.

VOLGENDE WEEK : **DE REDDER**

Hendrik Conscience

(1812-1883)

leerde ons volk lezen en deed het Europa door beminnen

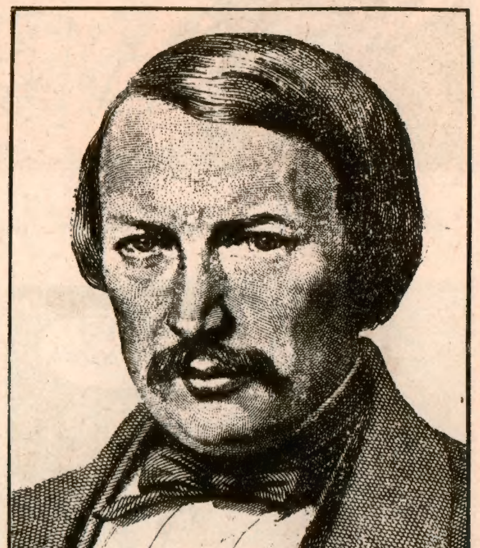

Hendrik Conscience werd 3 December 1812 te Antwerpen geboren en overleed 10 September 1883 te Brussel, dus precies 70 jaar geleden. Het past dat wij een pagina aan onze grote Vlaamse romanschrijver wijden, die steeds getrouw bleef aan zijn leus : « Gij zult uw Vaderland beminnen en zijne taal en zijnen roem ».

HENDRIK'S JEUGD

CONSCIENCE was de zoon van een Frans oud marinesoldaat, die zich te Antwerpen was komen vestigen en er handel dreef in wrakhout. Zijn vader bekommerde zich echter weinig om zijn opvoeding en opleiding, zodat Hendrik alles meekreeg van zijn moeder, een Vlaamse vrouw, die hem oude Antwerpse verhalen vertelde en hem, ziekelijk kind, met een tedere liefde omringde.

Aanvankelijk werd Hendrik opgeleid tot onderwijzer en toen hij 17 jaar was moest hij uitkijken naar werk. Het ging hem echter niet naar wens. Hij verdiende heel weinig met de lessen die hij aan de stadskinderen gaf. In een van zijn werken heeft hij verteld, hoe hij als hulponderwijzertje het moeilijk had om aan de kost te geraken.

VRIJWILLIGER 1830

CONSCIENCE was nog geen volle 18 jaar toen de revolutie van 1830 uitbrak. Onmiddellijk trad hij als vrijwilliger in dienst van het patriottenleger. Hij bracht het tot de rang van sergeant-majoor. Voor zijn makkers schreef hij liedjes en hij deed dit zo goed, dat zijn oversten hem de « chansonnier van het regiment » noemden.

n 1835 hoorde hij van Willems en van de Vlaamse Beweging, die wilde, dat al wie de Dietse taal beminden, zich zouden verenigen in het belang der rechten van het Vlaamse volk.

Het volgende jaar — 1836 — kwam Conscience van het leger terug en onmiddellijk stond het bij hem vast, dat hij zich zou beijveren om de Vlaamse taal te helpen in ere herstellen. Immers, de omwenteling van 1830, had het Vlaams een lelijke deuk gegeven wegens zijn verwantschap met het Hollands. De voorlopige regering van onafhankelijk België aanzag het als een onmogelijke taal en ordeelde, dat wetten en besluiten in die taal niet konden afgekondigd worden ! Voor die heren moesten alle Belgen in het Frans geregeerd, geoordeeld en onderwezen worden.

DE OLIJFTAK

IN 1836 herleefde de oude Rederijkerskamer **De Olijftak,** die haar vergaderingen hield in een oude herberg, **Het Witte Peerd,** op de Paddengracht te Antwerpen. Daar kwam Conscience in kontakt met Willems, de Laet, van Beers, Snieders, Wappers, de Block en andere letterkundigen en kunstenaars.

Hij las een paar hoofdstukken uit zijn werk **Wonderjaar** en verrukte iedereen. Vooral Wappers, de derde bestuurder van de Akademie, droeg hem weldra een grote genegenheid toe. Door hem en de Laet kon Conscience in 1837 zijn **Wonderjaar** uitgeven en reeds het volgende jaar zou de jonge schrijver vermaardheid verwerven met zijn **Leeuw van Vlaanderen** die in alle Europese talen werd omgezet !

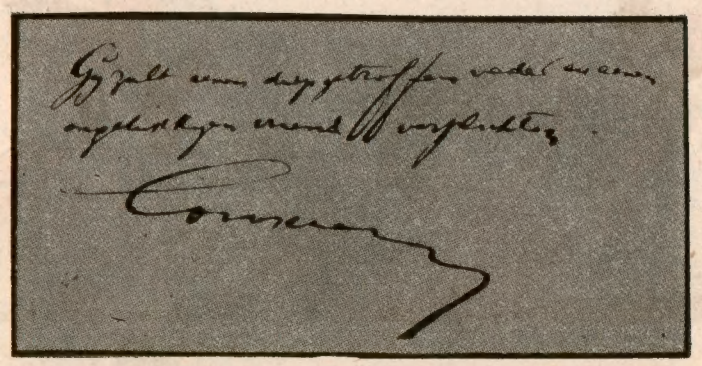

DE BAANBREKER

DE verdiensten van Conscience zijn groot. Hij schreef de eerste Vlaamse roman in België, waarin hij, als het ware, een Vlaamse taal had geschapen, die men vóór hem niet kende. Al wat hij schreef, meer dan 100 boekdelen, viel bij zijn lezers in de smaak, want nooit ontdekte men in zijn werken een woord, een uitdrukking, een zegswijze waaraan de lezer aanstoot kon nemen. Geen regel waarover hij zou hoeven te blozen !

Hij was de baanbreker, de man die een Vlaams publiek had geteeld, dat de latere Vlaamse romanschrijvers zou lezen zoals het Conscience las. Daarom heeft men van hem getuigd, dat hij zijn volk leerde lezen .

HET HEILIG VERBOND

IN 1846 hadden Conscience en zijn vrienden bewezen, dat het Vlaams de enige voertaal kon zijn voor de kinderen in het Vlaamse land. Maar er was nog veel onbegrip en de hogere klassen werkten hen tegen. Daarom vormden zij een geheim genootschap, **Het Heilig Verbond,** en zwoeren al hun invloed aan te wenden om voor het Vlaamse volk de plaats te veroveren dat hem toekwam in het publieke leven : geregeerd, bestuurd, geoordeeld en onderwezen te worden in zijn eigen moedertaal, net als hun Waalse broeders van het onafhankelijk België.

Ondertussen schreef Conscience almaardoor : **Hoe men schilder wordt, Wat een moeder lijden kan, Siska van Rozemaal, enz.** Tot in 1849 plots de cholera uitbrak en hij met zijn vrouw en kinderen een onderkomen op de Kempische heide zocht. Daar schreef hij zijn **Loteling** en **Baas Ganzendonck.** Volgden dan **Houten Clara, Blinde Rosa, Rikke-tikke-tak, De arme Edelman, Moeder Job, Jacob van Artevelde, Het Ijzeren Graf,** enz.

VRIEND VAN DE KONING

CONSCIENCE en zijn taal werden tenslotte hooggeschat. De regering, die beweerd had dat België slechts in de Franse taal kon geregeerd, bestuurd en onderwezen worden, nam ras een ander standpunt in en gelastte Conscience de geschiedenis van België te schrijven !

Koning Leopold I, die de uitzonderlijke verdiensten van Conscience wist te appreciëren, noemde hem ridder van zijn orde en stelde hem aan als leraar in de Vlaamse taal van zijn zonen, de Hertog van Brabant — België's tweede vorst — en de Graaf van Vlaanderen.

Toen Conscience na een buitengewoon vruchtbare loopbaan als romanschrijver te Brussel overleed, stroomde heel het Vlaamse land samen om zijn geliefde schrijver een laatste hulde te brengen, hem, die zo innig het Vlaams vaderland had bemind en zoveel lauweren aan zijn kroon had gestrengeld.

Gilbert HERREMANS.

Tijdens de afwezigheid van haar oom Marmaduke dirigeert Minnie zijn ranch. Hoewel in een vallei met loodrechte bergwanden geparkeerd, verdwijnt het vee. Minnie roept de hulp van Mickey en Dingo in. Mickey heeft onmiddellijk vermoedens op Pancho, de vertrouwensman van Minnie. Zijn verdenkingen zijn gegrond : om zich van Mickey te ontdoen werpt Pancho een rode zakdoek in zijn gezicht, precies op 't ogenblik dat een woedende stier komt aanstormen.

VOLGENDE VRIJDAG : **DE HANDLANGER**

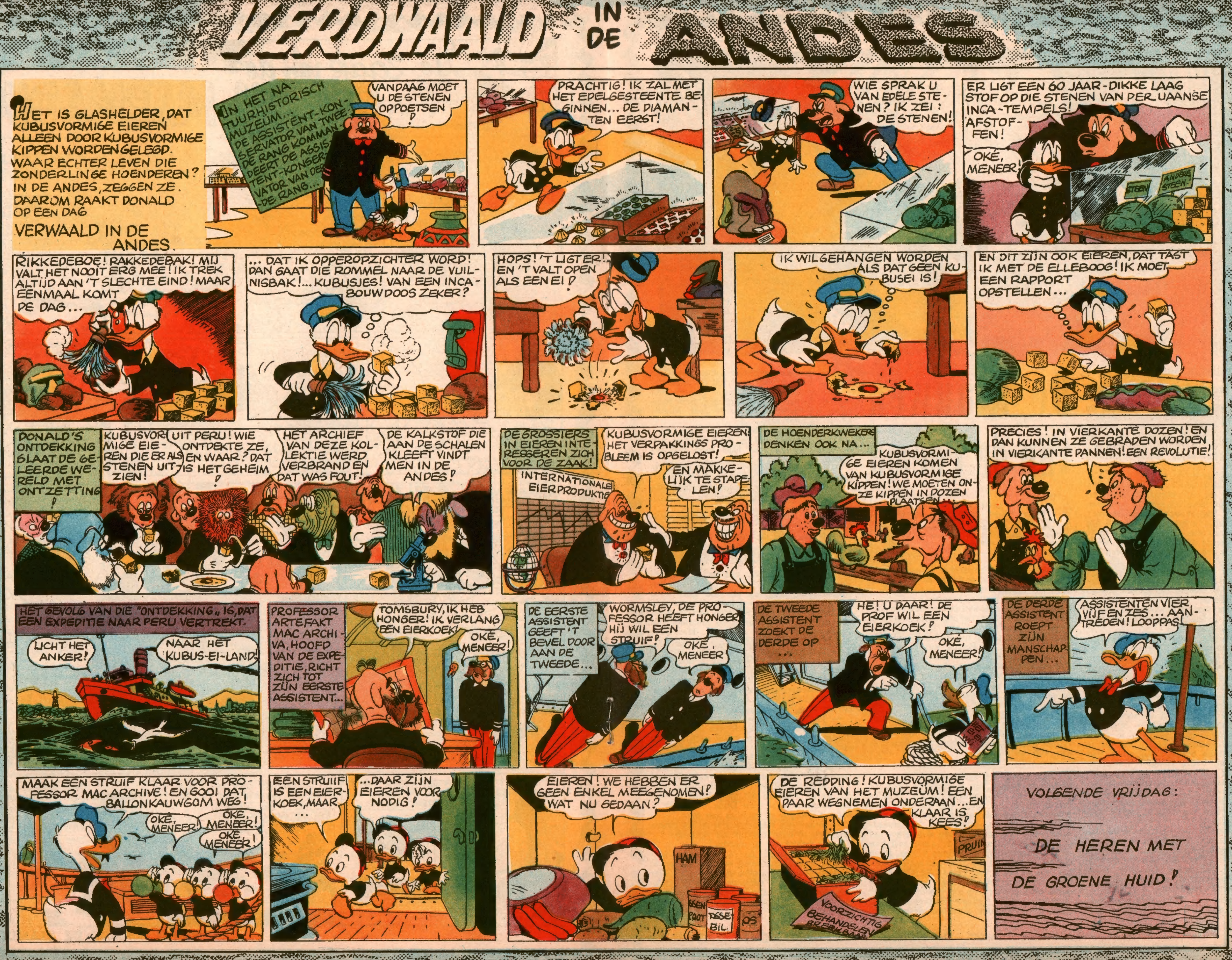
VERDWAALD IN DE ANDES
HET IS GLASHELDER, DAT KUBUSVORMIGE EIEREN ALLEEN DOOR KUBUSVORMIGE KIPPEN WORDEN GELEGD. WAAR ECHTER LEVEN DIE ZONDERLINGE HOENDEREN? IN DE ANDES, ZEGGEN ZE. DAAROM RAAKT DONALD OP EEN DAG
VERWAALD IN DE ANDES.
IN HET NATUURHISTORISCH MUZEUM... DE ASSISTENT-KONSERVATOR VAN TWEEDE RANG KOMMANDEERT DE ASSISTENT-KONSERVATOR VAN DERDE RANG...
VANDAAG MOET U DE STENEN OPPOETSEN!
PRACHTIG! IK ZAL MET HET EDELGESTEENTE BEGINNEN... DE DIAMANTEN EERST!
WIE SPRAK U VAN EDELE STENEN? IK ZEI: DE STENEN!
ER LIGT EEN 60 JAAR-DIKKE LAAG STOF OP DIE STENEN VAN PERUAANSE INCA-TEMPELS! AFSTOFFEN!
OKÉ, MENEER!
STEEN
ANDERE STEEN
RIKKEDEBOE! RAKKEDEBAK! MIJ VALT HET NOOIT ERG MEE! IK TREK ALTIJD AAN 'T SLECHTE EIND! MAAR EENMAAL KOMT DE DAG...
... DAT IK OPPEROPZICHTER WORD! DAN GAAT DIE ROMMEL NAAR DE VUILNISBAK!... KUBUSJES! VAN EEN INCA-BOUWDOOS ZEKER?
HOPS! 'T LIGT ER! EN 'T VALT OPEN ALS EEN EI!
IK WIL GEHANGEN WORDEN ALS DAT GEEN KUBUSEI IS!
EN DIT ZIJN OOK EIEREN, DAT TAST IK MET DE ELLEBOOG! IK MOET EEN RAPPORT OPSTELLEN...
DONALD'S ONTDEKKING SLAAT DE GELEERDE WERELD MET ONTZETTING!
KUBUSVORMIGE EIEREN DIE ER ALS STENEN UITZIEN!
UIT PERU! WIE ONTDEKTE ZE, EN WAAR? DAT IS HET GEHEIM!
HET ARCHIEF VAN DEZE KOLLEKTIE WERD VERBRAND EN DAT WAS FOUT!
DE KALKSTOF DIE AAN DE SCHALEN KLEEFT VINDT MEN IN DE ANDES!
DE GROSSIERS IN EIEREN INTERESSEREN ZICH VOOR DE ZAAK!
KUBUSVORMIGE EIEREN! HET VERPAKKINGS PROBLEEM IS OPGELOST!
EN MAKKELIJK TE STAPELEN!
INTERNATIONALE EIERPRODUKTIE
DE HOENDERKWEKERS DENKEN OOK NA...
KUBUSVORMIGE EIEREN KOMEN VAN KUBUSVORMIGE KIPPEN! WE MOETEN ONZE KIPPEN IN DOZEN PLAATSEN...
PRECIES! IN VIERKANTE DOZEN! EN DAN KUNNEN ZE GEBRADEN WORDEN IN VIERKANTE PANNEN! EEN REVOLUTIE!
HET GEVOLG VAN DIE "ONTDEKKING" IS, DAT EEN EXPEDITIE NAAR PERU VERTREKT.
LICHT HET ANKER!
NAAR HET KUBUS-EI-LAND!
PROFESSOR ARTEFAKT MAC ARCHIVA, HOOFD VAN DE EXPEDITIE, RICHT ZICH TOT ZIJN EERSTE ASSISTENT...
TOMSBURY, IK HEB HONGER! IK VERLANG EEN EIERKOEK!
OKÉ, MENEER!
DE EERSTE ASSISTENT GEEFT 'T BEVEL DOOR AAN DE TWEEDE...
WORMSLEY, DE PROFESSOR HEEFT HONGER! HIJ WIL EEN STRUIF!
OKÉ, MENEER
DE TWEEDE ASSISTENT ZOEKT DE DERDE OP ...
HE! U DAAR! DE PROF WIL EEN EIERKOEK!
OKÉ, MENEER!
DE DERDE ASSISTENT ROEPT ZIJN MANSCHAPPEN...
ASSISTENTEN VIER, VIJF EN ZES... AANTREDEN! LOOPPAS!
MAAK EEN STRUIF KLAAR VOOR PROFESSOR MAC ARCHIVE! EN GOOI DAT BALLONKAUWGOM WEG!
OKÉ, MENEER!
OKÉ, MENEER!
OKÉ, MENEER!
EEN STRUIF IS EEN EIERKOEK, MAAR...
...DAAR ZIJN EIEREN VOOR NODIG!
EIEREN! WE HEBBEN ER GEEN ENKEL MEEGENOMEN! WAT NU GEDAAN?
HAM
DE REDDING! KUBUSVORMIGE EIEREN VAN HET MUZEUM! EEN PAAR WEGNEMEN ONDERAAN... EN KLAAR IS KEES!
PRUIM
VOORZICHTIG BEHANDELEN
VOLGENDE VRIJDAG:
DE HEREN MET DE GROENE HUID!

VIERDE HOOFDSTUK

Oog om oog, tand om tand !

De Klauwen van de Poema

SAMENVATTING
Pedro Arriga verdrukt de bevolking van Pasorico. Miguel de Santa Rosa, de zoon van Don Ruiz, de vroegere volksleider, schijnt met de diktator te heulen, maar op een avond...

AL kende Pedro dan ook niet de geringste gewetensbezwaren, toch moet men hem nageven dat hij over evenveel koelbloedigheid als moed beschikte. Er klonk dan ook niet de minste ontroering in zijn stem, toen hij vroeg :

— Wat verlangt u van mij ?

— Arriga, antwoordde de vreemdeling met een stem die hij opzettelijk ruw deed klinken om zijn identiteit niet te verraden, Arriga, nu is het genoeg ! Jouw mannen hebben een arme grijsaard gemarteld. De *vaqueros* volstaan dus niet meer voor hen ? Zij vallen nu reeds de zwakkeren aan. Wanneer komen de vrouwen en de kinderen aan de beurt ?

De diktator bleef sprakeloos. Het dient erkend, dat hij niet zou geduld hebben dat zijn mannen de zwakken zonder een geldige reden mishandelden. Maar het ontmaskeren van de Poema was natuurlijk een goede, zelfs de beste reden om zulke handelwijze te verontschuldigen.

— Luister goed, Arriga, ging de Poema verder, de Pasoricanen zijn geruïneerd door de overdreven belastingen, die hun door jou en jouw mannen worden opgelegd. Eenieder leeft in de vrees voor verklikking, gevangenzetting of erger nog ! De « witte brigades » verspreiden overal de terreur. Maar opgepast ! Er is een vrijheidsbeweging tot stand gekomen. « La Liberacion » — waarvan ik trots ben de aanvoerder te zijn — heeft een « zwarte brigade » opgericht, die je reeds heel wat last berokkend heeft ! En dit is de reden van mijn bezoek : Het wordt tijd dat je heengaat, Pedro Arriga !... alvorens het te laat is!

— Nooit knarsetandde de andere.

— Zoals je verkiest ! Tot vanavond hebben wij ons beperkt tot enkele onbelangrijke grapjes. Maar van nu af is het de oorlog op leven en dood!

En de Poema deinsde langzaam in de glazen deur achteruit. Arriga kon het geruis van het struikgewas horen waarin zijn vijand zich liet vallen. Terwijl hij naar het balkon snelde, vuurde de diktator zijn twee revolvers in de duisternis af, zonder veel hoop echter de Poema te treffen.

De hele nacht kon Pedro geen oog sluiten. Hij wist dat hij op zijn brigades kon rekenen, maar wat zouden de anderen doen ? Zij die, gedreven door vrees en winstbejag, hem tot nog toe steunden, zonder zich al te zeer in opspraak te brengen ?

Hij dacht er zelfs aan een verbond te sluiten met de Poema en het ambt van gouverneur van Pasorico met hem te delen. Een ijdele hoop, die hij al dadelijk uit zijn geest verdreef : de Poema was onomkoopbaar, hij werkte om de Pasoricanen te bevrijden en nooit had men horen zeggen dat hij ook maar een centavo van de op de witte brigades veroverde buit voor zich had gehouden. Het geld van de belastingsschuldigen, dat de zwarte brigade terug in handen had kunnen krijgen, werd onder de mindere lieden verdeeld.

De dag kwam reeds in de lucht toen Arriga uitgeput, met het hoofd op de armen, aan zijn tafel insliep.

. . . .

Zodra hij de weg had teruggevonden, versnelde de Poema zijn stappen en sloeg de richting van de middenstad in. Weldra kwam hij in het zicht van het huis van Miguel de Santa Rosa. Als iemand die zich hier thuis voelde, duwde hij het smeedijzeren hek open dat de patio afsloot en trad enkele ogenblikken later de grote zaal van de benedenverdieping binnen. Daar rukte hij de halsdoek af die zijn gezicht bedekte : het was de zoon van Don Ruiz ! Maar op dit ogenblik geleek de jonge man in geen enkel opzicht meer op de beminnelijke gitaarspeler, zoals Arriga hem kende ! Zijn ogen, die gewoonlijk glansloos waren, hadden nu een metaalachtige schittering. Zijn gebaren verrieden de man van de daad.

Met vastberaden tred begaf Miguel zich naar de kamer van zijn moeder. Een lichtspleet was zichtbaar onder de deur. Miguel klopte zachtjes aan.

— Binnen ! Kom binnen, mijn jongen !

Dona Maria stond in de omlijsting van de deur, die zij voor haar zoon had geopend.

— U sliep dus niet, moeder ? vroeg de jonge man bezorgd.

— Hoe zou ik een oog kunnen dichtdoen als je voor een van die nachtelijke expedities vertrekt ?

— Weet je wat ze vandaag gedaan hebben ?

— Neen, maar ik vermoed dat de een of andere onschuldige alweer van de boze handlangers van Arriga heeft te lijden gehad.

— Zij hebben een grijsaard geslagen ! Een grijsaard; hoor je ?... Eerst was het Morales, die met een gloeiend ijzer werd gebrandmerkt; daarna Pablo, die zes mijl ver moest lopen, vastgebonden aan de staart van het paard van Varna, de luitenant van Pedro; en Pepita en Manuel... Het is te veel !

— Komaan, Miguel, wees kalm ! Ik weet dat jij je vader wilt wreken en ik stem volkomen met jou in. Maar je hebt niet het recht je nutteloos bloot te stellen. Denk aan je moeder, denk aan al die goede Pasoricanen. Als jij je laat doden, zou elke hoop om de tiran te verdrijven verloren zijn !

— Ja, moeder. Maar ik kan de handelwijze van de witte brigade niet langer meer dulden ! Van morgen af zullen mijn mannen tot de daad overgaan. Tot nog toe hebben wij alleen maar getracht onze vijanden schrik aan te jagen. Morgen zullen wij toeslaan en Pedro zal zich er van beloven !

— Miguel, Miguel ! Zij zullen zich wreken op de zwakken die jij verklaart te willen beschermen!... riep Dona Maria uit. Maar zij voegde er zachtjes aan toe :

— Beloof mij tenminste dat je het bloedvergieten zo lang mogelijk zal vermijden !

— Ik beloof het u, moeder !

Het was bijna één uur 's nachts toen Miguel de ouderlijke woning verliet en, gebruik makend van de duistere hoeken, zich met sluipende stappen verwijderde in de richting van de woestijn, welke zich als een lichtere vlek aan het uiteinde van de Calle Rosada aftekende. *('t Vervolgt.)*

VOLGENDE WEEK : ***DE HERBERG « DE GELYNCHTE GAUCHO »***

MICKEY'S WEKELIJKSE TOMBOLA

Hoera ! We zijn er bij !

129e TREKKING

DE WINNAAR VAN DE HOOFDPRIJS
HOUSSEIM POUDJA Aminmohamed
BABLO TRADING, ELONGO N'KOMBE, BOENDE (B. KONGO)
Lidkaart Nr 23592
mag kiezen tussen een voetbal, een fototoestel, een polshorloge, een paar rolschaatsen, een chromatische harmonika en een bouwdoos met mechaniek.

1. **23592** HOUSSEIM POUDJA Aminmohamed, Bablo Trading, Elongo N'Kombe, Boende (B.K.).
2. **07555** BRUNS Walter, Willy Staeslei 59, Mariaburg-Ekeren.
3. **18611** POZZO Pierre, Gemeenteplein 11, Leernes.
4. **13996** DE WAELE Roland, Brugsepoortstraat 20, Gent.
5. **19663** WALTON Christian, Nolemeersstraat 43, St-Maertens-Latem.
6. **00133** LEEMANS Liliane, Zandstraat 5, Averbode.
7. **35626** WEBER Anne-Marie, av. de Champel 25, Genève (Zwitserland).
8. **06040** ROTE Xavier, Valkenburgstraat 9, Antwerpen.
9. **43864** WITTEMANS Maryse, Vlaanderenstraat 25, Oostende.
10. **12413** D'AGIRE H., Zijpendaalseweg 43, Arnhem (Holland).
11. **26292** HANQUET Michel, Engelenstraat 21, Luik.
12. **04620** STROEYBANS Nicole, Naamsesteenweg 154, St-Truiden.
13. **28100** DALOZE Christian, Karmelietenstraat 45, Namen.
14. **10108** VANHULLE Werner, St-Pietersstatiedreef 11, St-Pieters-Brugge.
15. **17732** MANOY Irène, sur la Plaine 2, Philippeville.
16. **01615** LEUPE Sylviane, Renegelsteenweg 53, Poperinge.
17. **25344** NEYTNEN Alberta, St-Antoniusstraat 27, Verviers.
18. **11599** ZEEGERS Gerrit, N. W. Uilenburgenstraat 28/11, Amsterdam-C. (Holland).
19. **23504** MONAUX André, Jainestraat 1, Chaumont-Gistoux.
20. **03735** GIELKENS Filomena, Kanaallaan 54, Bree.
21. **34745** PENAFIEL Micheline, Limaugestraat 2, Elsene.
22. **08980** TIMMERMANS Hendrik, Meersstraat 21, Liedekerke.
23. **20937** STRULIES Jacqueline, Flénustraat 86, Cuesmes.
24. **02566** VAN WEGE Daniël, Eggermontstraat 16, Ledeberg.
25. **37910** FLAMME Serge, Faytstraat 2, Blaton.

DENK ER OM ! UW PRIJS AANVRAGEN !

Iedere winnaar moet zijn prijs binnen de 2 maand volgend op 't verschijnen van dit nummer aanvragen. Gebeurt dit niet, dan wordt de prijs als afgestaan beschouwd voor de door « MICKEY-MAGAZINE » uitgeschreven of nog uit te schrijven prijsvragen.

Bij prijsaanvraag dient de leeftijd van de winnaar vermeld.

Alle goede zaken bestaan uit drie...

...En alle echte clubleden hebben die drie zaken, die zijn : clubspeld, postpapier, wimpel.

DE CLUBSPELD (Insigne)

uitgevoerd in 4 kleuren, met goudbandje, is een echt juweeltje. 't Kost 15 fr. voor België; voor Holland 1 fl. 25.

DE WIMPEL

is een leuk 4 kleurig vlaggetje in driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm. Iets van het betere soort voor fiets of staf. De prijs ervan is : 20 fr. voor België; 1 fl. 50 voor Holland.

HET POSTPAPIER

voor je briefwisseling met vrienden en familie is te koop in kaftjes (omslagen) en dozen : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, naar keuze. Het is met 5 verschillende Disney - figuren verlucht.
Een grote fraaie doos kost 25 fr. voor België, 1 fl. 95 voor Holland. Een kaft (pochette) met 5 dubbele bladen en 5 omslagen : 7 fr. 50 voor België, 60 cent voor Holland.

LET NU WEL OP !

1. Belgische lezers bestellen zo : ze storten de som op de postchekrekening 7539.34 van « Mickey-Magazine », te Brussel.
2. Hollandse lezers bestellen niet bij « Mickey-Magazine » in Brussel, doch wel bij de Firma VAN GELDEREN (Mickey-Holland) N. Z. Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.

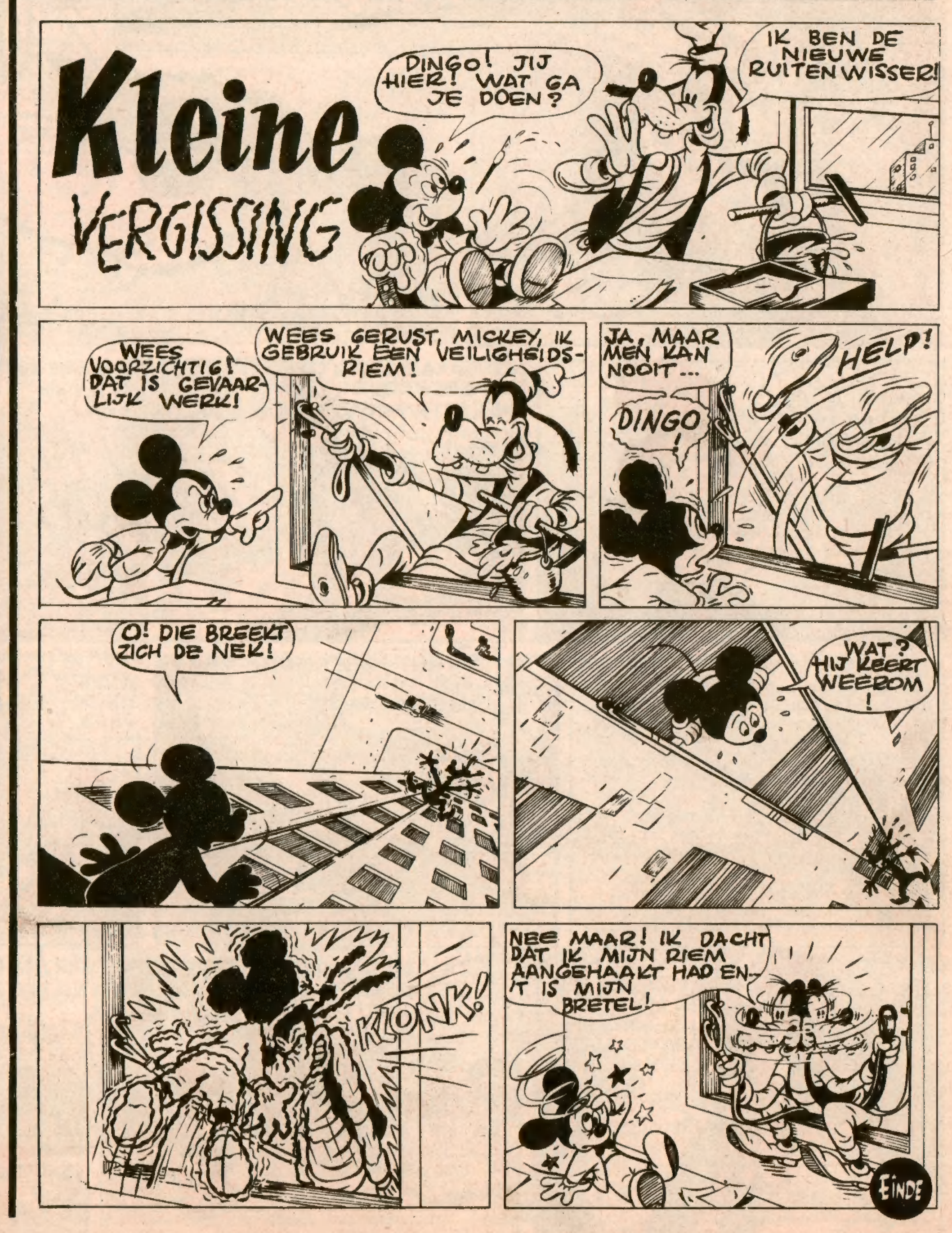

Ons compleet verhaal:

Seke Wolf mist zijn kans

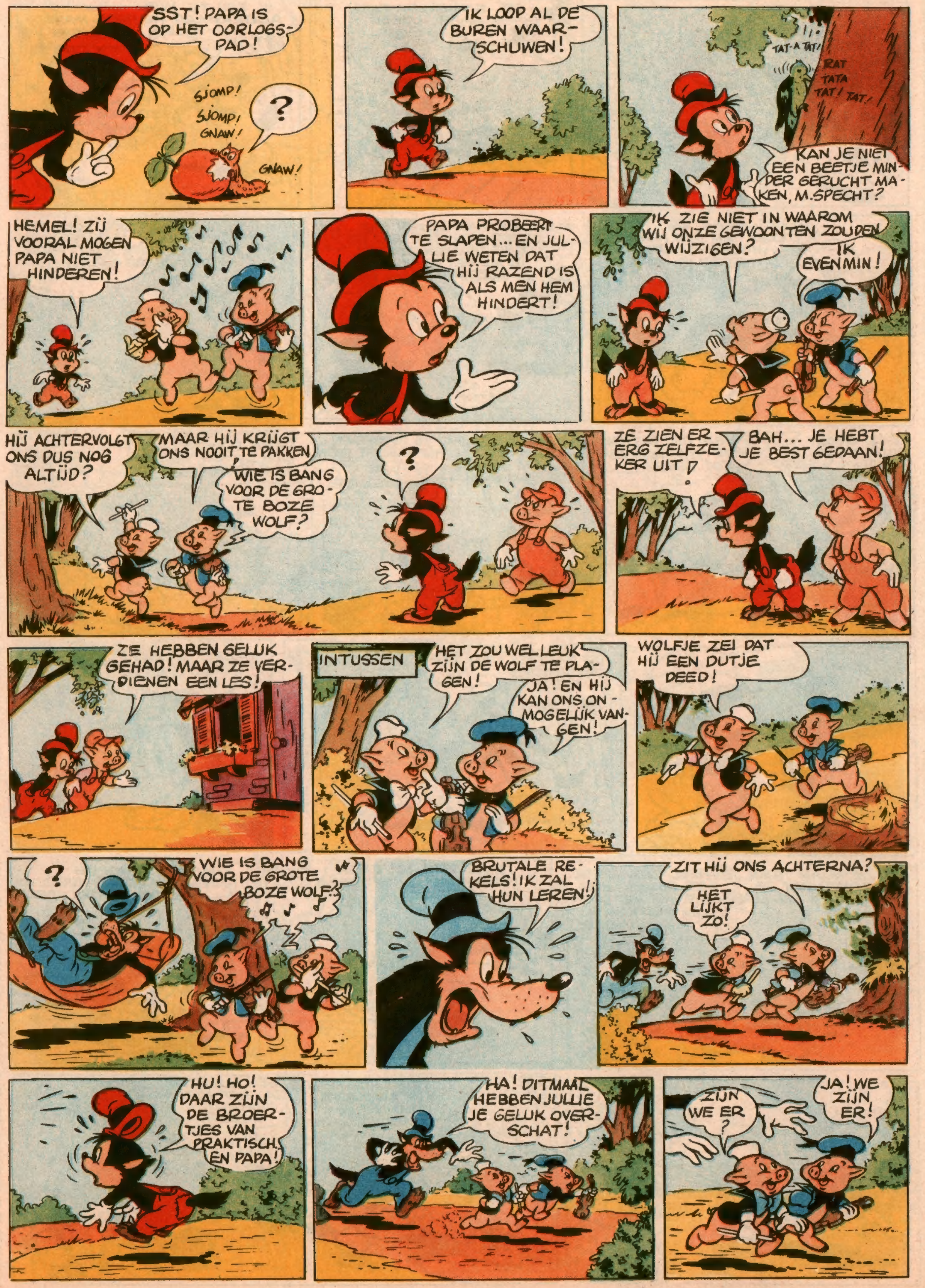

VOLGENDE VRIJDAG: **DONALD IN DE STORM**

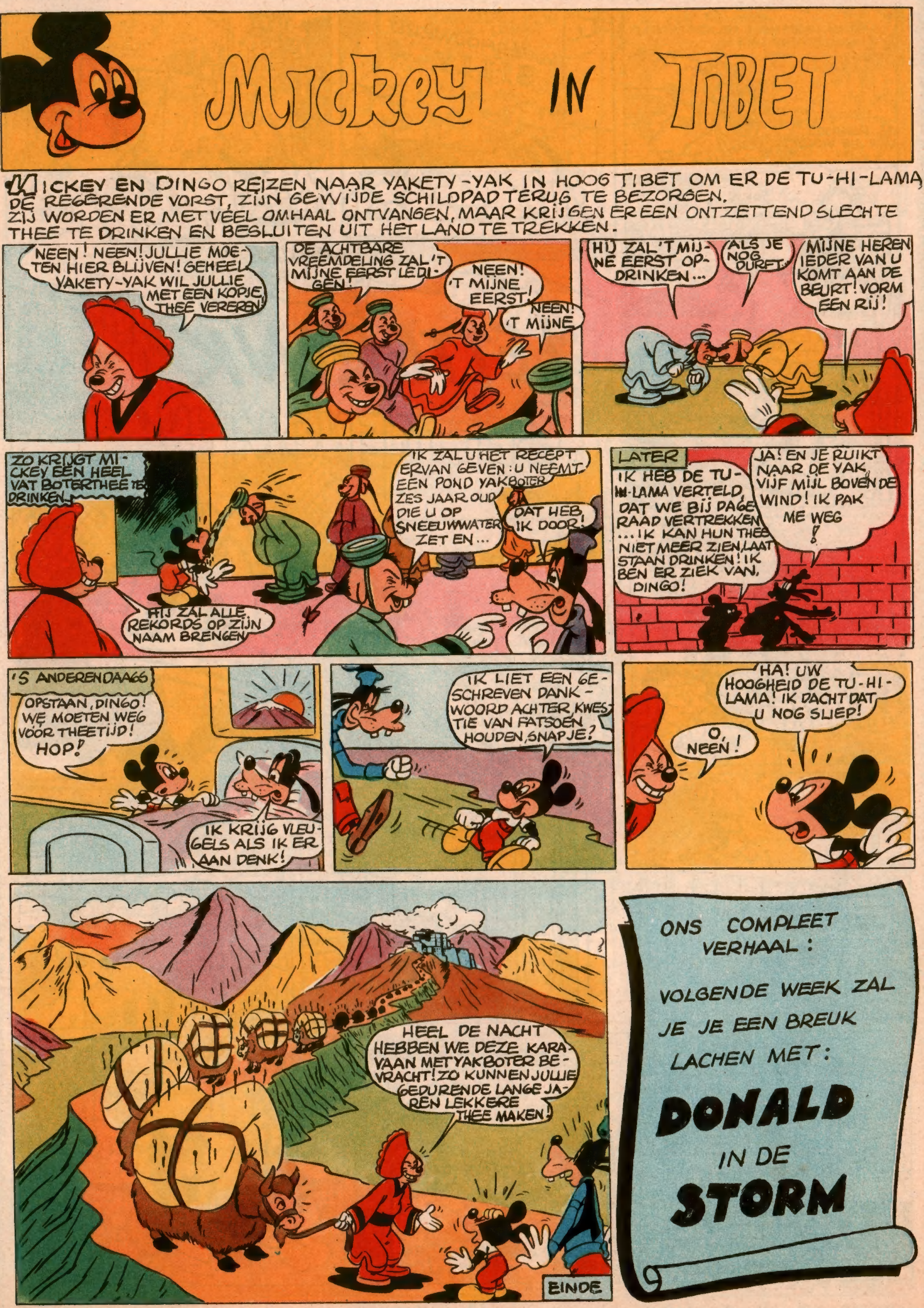

KRUISWOORDRAADSEL

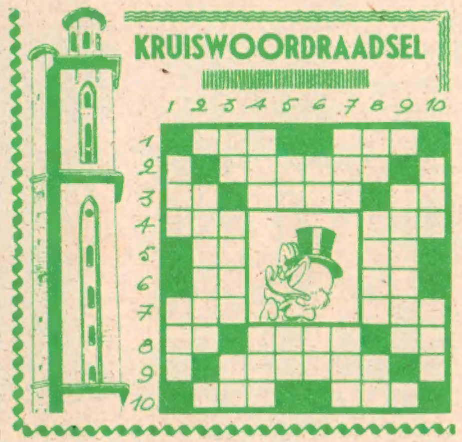

Opgelet : de letter IJ telt voor 2 letters : I+J.

HORIZONTAAL

1. Gevangenis (dieventaal); Spoedig. - 2. Tergen, plagen. - 3. Pers. vnw.; Telwoord; Zeilhout. - 4. Holte in muur; Paard (dicht. vorm). - 5. Voorzetsel; Ante Meridium (afk.). - 6. Oude vorm van « gij, u »; Dubbele klinker. - 7. Bevroren water; Verkeerd. - 8. Voorzetsel; Uitgestrekt bos; Voorzetsel. - 9. Afstammelingen, kroost. - 10. Weefsel van de spin; Grappenmaker.

VERTIKAAL

1. Nagel van hout of metaal, staafje; Gaat (Latijn). - 2. Jongetje of meisje. - 3. Rund; Toebereid vleesnat; Voorzetsel. - 4. Knaagdier; Rag van de spin. - 5. Vul in : RI; Oosterlengte (afk.). - 6. Noot; Rug zonder begin. - 7. Loopplaats voor kippen; Boom. - 8. Meisjesnaam; Rivier in Nederland; Voorzetsel. - 9. Jongensnaam. - 10. Wouddiertje; Schutsluis. **(Oplossing in Nr 154)**

RAADSELTJES

Ingezonden door : STEYAERT Erika, VAN DEURZEN Rob, ZWISSELBERGER Marie-José en Isabella, ROEYGENS Gilbert, VALSCHAERTS Eric, CAESTEEKER Daniël en LAENENS Alina.

1. Men ziet het vaak en toch bestaat het niet. Het ligt voor en achter ons en toch bereiken we het nooit. Wat is dat?
2. Welke overeenkomst is er tussen een wasvrouw en een kapper?
3. Ring ting tulleke; ijzeren kulleke; recht in 't gat. Wat voor een aardig ding is dat?
4. Ik zeg u niet wat ik zeggen wil. Wat ik u zeg, zeg ik alleen opdat ge me zeggen zoudt wat ik niet zeggen kan.
5. Wanneer heeft een haas tandpijn?
6. Zeg eens vrienden van het land, wat is er boven uw verstand?
7. Ik ben wit en ook soms grauw. Als ik weg ben is het blauw. Ra, ra, ra, wat ben ik?

(Antwoorden onderaan deze pagina)

PRETTIG NAAMFEEST!

11-9 : H. THEODORA
12-9 : H. GUIDO
13-9 : H. AMATUS
14-9 : H. MATERNUS
15-9 : H. ALFRED
16-9 : H. CORNELIUS
17-9 : H. LAMBERTUS

Nieuwe lezers worden spoedig en kosteloos lid van de Club...

...WANNEER ZIJ 5 BONNETJES (zie hoekje van deze pag.) INZENDEN. Adres : HOPSTRAAT 47, BRUSSEL.

GEVANGENISPROBLEEM

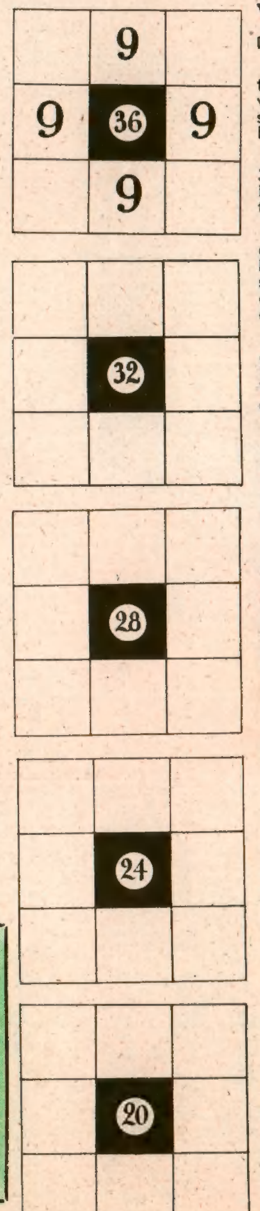

VIER beruchte dieven zijn de politie in handen gevallen en worden in de gevangenis van Ducktown opgesloten.

— U moet er voor zorgen, zegt de directeur tot de chef van de bewakingsdienst, dat deze vier boeven steeds onder strenge bewaking staan. Nooit mag het aantal bewakers aan elke kant van hun cel minder dan 9 zijn!

De chef van de bewakingsdienst beschikte over 36 bewakers en het viel hem dus niet moeilijk langs de 4 muren van de cel precies 9 man op te stellen. De tekening toont dit trouwens aan.

Nu gebeurde het echter, dat een inspekteur op bezoek kwam en het aantal bewakers tot 32 beperkte. « U moet uw mannen zo opstellen, sprak de inspekteur, dat u er nog steeds 9 aan elke celzijde heeft! » De chef probeerde het en... 't lukte.

Toen kwam een andere inspekteur en die vond, dat met 28 bewakers precies hetzelfde resultaat kon worden bereikt : 9 man aan elke kant! Weer slaagde de chef er in 9 man langs elke celmuur op te stellen.

Een week later bezocht de minister de gevangenis. Hij hoorde van het geval en zei, dat de chef het ook met 24 bewakers kon klaarspelen. Inderdaad, de hoofdbewaker loste het probleem gauw op. Met 24 man bereikte hij hetzelfde als met 36, 32 en 28!

Tenslotte kwam de president van de republiek eens in de gevangenis rondneuzen. Men vertelde hem van de buitengewone schranderheid van de chef van de bewakingsdienst. « Zou u ook met slechts 20 man hetzelfde resultaat kunnen bereiken? » vroeg de president. « Ik zal proberen! » antwoordde de chef. En ja... ook met 20 man slaagde hij er in een totaal van 9 bewakers langs elke kant te bekomen!

Hoe ging die chef eigenlijk te werk?

(Oplossing in het volgend nummer)

HET GILD DER MOPPENTAPPERS

Een heer vroeg aan een jongetje de kortste weg naar het station.

JONGEN : De kortste weg naar het station? Dan klimt u hier over de schutting, loopt door de keuken van Pietje Uilenma. Verder loopt u nog door de keuken van Kootje, kruipt onder de haag van Kootje heen, dan staat u er precies voor! **(Visser Robert, Arnhem)**

* * *

JAN : Pol, ik heb mijn brieventas vergeten, leen mij eens honderd frank.

POL : Hier heb je drie frank. Stap in de tram en ga je brieventas maar halen! **(Zwisselberger M.-J. en I., Oorderen)**

* * *

Een Engelsman was door een Schotse vriend uitgenodigd Kerstmis bij hem te komen vieren.

— Wat heb je voor geschenk gekregen? vraagt de Engelsman aan het zoontje van de Schot.

— Een scheerapparaat, was het antwoord.

— Een scheerapparaat! roept de ander uit. Maar je hebt nog helemaal geen baard!

— Nee, zegt de kleine, mijn vader gebruikt het tot ik een baard heb! **(Roeygens Gilbert, Lissewege)**

* * *

FIJN HEERTJE : Zeg eens, is het nodig dat elke clown zo'n dom gezicht heeft als jij?

CLOWN : Ja, meneer, hoe dommer snuit, hoe meer men bij ons verdient. Als ik bijvoorbeeld jouw gezicht had, dan was ik gauw rijk! **(Valschaerts Eric, Gent)**

* * *

MAMA : Weet je wat er gebeurt met kinderen die liegen?

JANTJE : Ja, die reizen voor half geld, mama! **(Van der Struyft Lucienne, Wetteren)**

ANTWOORDEN OP DE RAADSELTJES

1. De horizont. - 2. Ze moeten allebei eerst inzepen. - 3. Een sleutel die ge in het sleutelgat steekt. - 4. Een raadsel. - 5. Als hij door een hond gebeten wordt. - 6. Het hoofdhaar. - 7. De wolken.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	72.—	138.—	270.—
B. Kongo fr.	75.—	145.—	283.—
Luchtp. :	235.—	460.—	907.—

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

HEB JE REEDS DE KEURIGE
MICKEY-SHIRT?

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT. COPYRIGHT WALT DISNEY PRODUCTIONS. - ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.

CLUB MICKEY BON 153

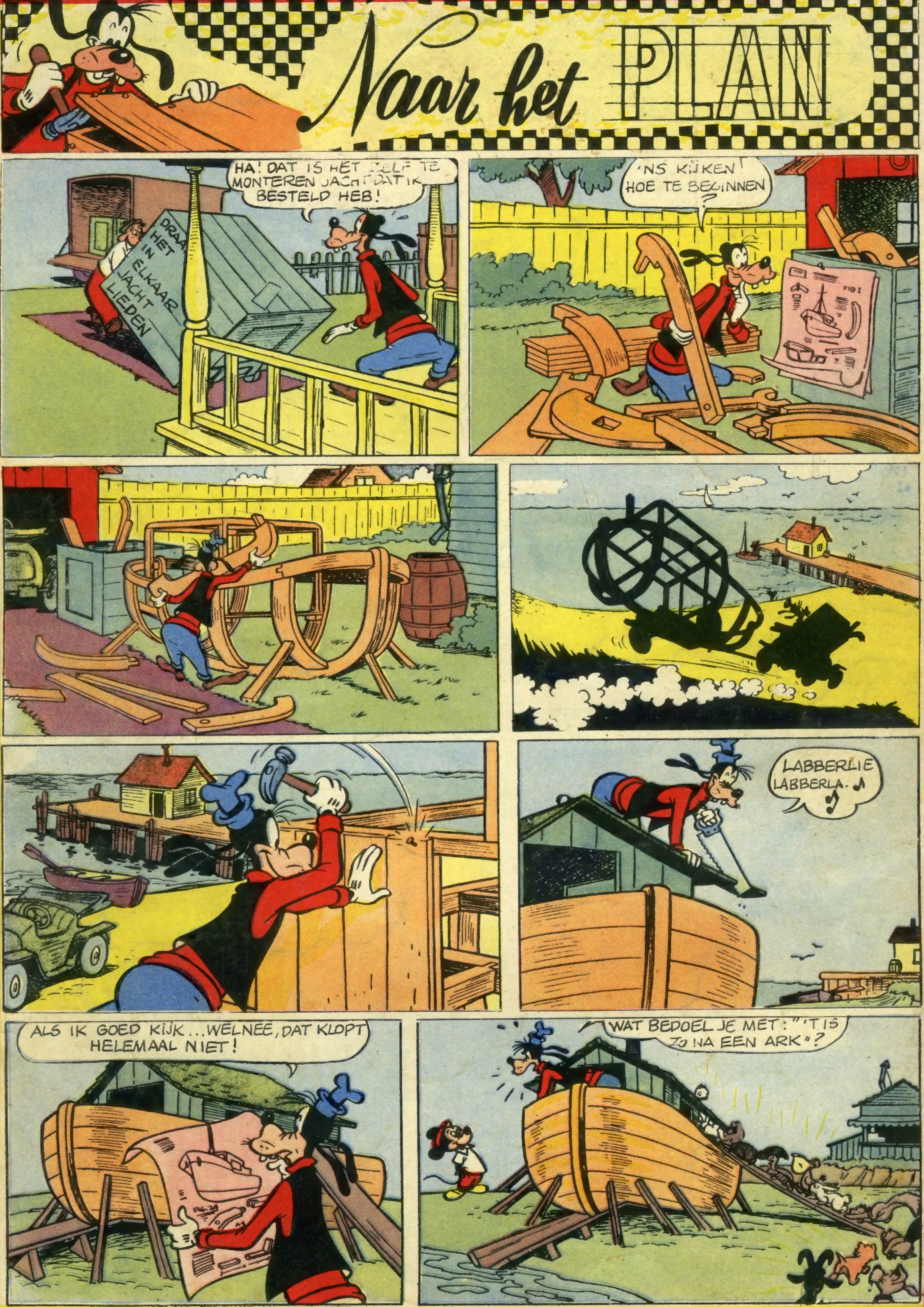

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.